

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рж1 г 3/2023
10.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Драгана Маринковић, у предмету предлагача АА из ..., кога заступа пуномоћник Предраг Филиповић адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Р4 г 6/22 од 18.01.2023. године, донео је дана 10.03.2023. године,

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба предлагача АА, изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Р4 г 6/22 од 18.01.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Р4 г 6/22 од 18.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор ради убрзања поступка предлагача АА поднет дана 26.09.2022. године, у предмету Вишег суда у Шапцу Гж 1451/21. Ставом другим изреке, одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Против наведеног решења предлагач је благовремено изјавио жалбу због свих законских разлога.

Поступајући по жалби предлагача, без спровођења испитног поступка у смислу чланова 16. и 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року, Врховни касациони суд је закључио да је жалба предлагача недозвољена.

Према члану 1. став 1. и 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, овим законом уређује се заштита права на суђење у разумном року. Сврха овог закона јесте да пружи судску заштиту права на суђење у разумном року и тиме предупреди настајање повреда права на суђење у разумном року. По члану 5. став 1. тог Закона приговор и жалба се могу поднети само док се поступак не оконча. Жалба се одбацује ако је непотпуна, ако ју је поднело неовлашћено лице, ако је преурањена, неблаговремена, ако се лице одрекло права на жалбу или ако је повукло жалбу, или нема правни интерес за њу (члан 17. став 2. наведеног закона).

Поступак у предмету Вишег суда у Шапцу Гж 1451/21 окончан је одлуком донетом у седници већа 04.10.2022. године и предмет је експедован првостепеном суду 10.10.2022. године, а о приговору предлагача ради убрзања поступка у том предмету, на основу жалбе предлагача поднете на основу чланова 14. став 1. и 15. став 1. Закона о

заштити права на суђење у разумном року, одлучио је председник непосредно вишег суда побијаним решењем Р4 г 6/22 од 18.01.2023. године.

У случају када је жалба поднета зато што председник суда није одлучио о приговору, при доношењу решења којим одлучује о приговору председник непосредно вишег суда има иста права и обавезе као председник суда коме је поднет приговор (члан 18. став 4. наведеног закона), а по члану 21. (искључење жалбе), против решења председника непосредно вишег суда о жалби није дозвољена жалба.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је жалбу предлагача одбацио као недозвољену, а о жалби је одлучивао судија одређен годишњим распоредом послова на основу члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Захтев предлагача за накнаду трошкова поступка је одбијен применом чланова 165. став 1. и 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20) у вези са чланом 30. Закона о ванпарничном поступку и чланом 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, имајући у виду да предлагач није успео у поступку по жалби.

С У Д И Ј А
Драгана Маринковић, с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић